

[Ole Henriksen]

vide forslaget og den hensigt, der er i punkt 2 om de 49 pct.

Helge Sander (V):

Fra Venstres side kan vi i den nuværende situation til fulde tilslutte os ministerens afvisning.

Kirsten Lee (RV):

Fremskridtspartiets manøvre med at trække dette aktstykke ned i salen anser vi som rent proceduremæssigt bureaukrati. Der er ingen overensstemmelse mellem de to formål, som Fremskridtspartiet har med at tage det ned i salen, og den virkelighed, vi befinder os i.

Vi afviser.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan godt se noget af logikken, som har forsvævet Fremskridtspartiet ved fremsættelsen af dette forslag. Derfor bliver der ikke tale om en kold afvaskning, men en høflig afvisning.

Jeg skal minde om, at det ikke er alt, der er logisk, der også er rigtigt, men under visse omstændigheder kunne en indsigelse af denne art godt være rigtig. Det synes jeg ikke at den er her, eftersom, så vidt jeg erindrer, samtlige ordførere ved førstebehandlingen af L 11 beskæftigede sig med spørgsmålet om de 49 pct.

Faktisk synes jeg, at det er lige så logisk at sige, at der gives Folketinget en ekstra mulighed for at drøfte det med ministeren og stille spørgsmål til ham. Derved er sagen behandlet både som lovforslag i salen og altså i Trafikudvalget og som aktstykke i Finansudvalget. Det kan i hvert fald ikke være en forringelse eller indskrænkning af Folketingets mulighed for at sætte sig grundigt ind i sagen. Derfor føler vi, at dette forslag høfligt sagt er overflødigt.

Behnke (FP):

I perioden, fra det politisk blev tilkendegivet, at man overvejede ændringer i telestrukturen i Danmark, og frem til det politiske forlig, der blev indgået i juni i år, var mængden af læserbreve og artikler i landets presse meget stor om dette emne.

Folketingsmedlemmer og Folketingets parti-er modtog mange henvendelser dels fra medarbejdergrupper, dels fra andre berørte parter i de to store telefonselskaber Jydsk Telefon og KTAS, men i samme øjeblik der var indgået et politisk forlig, sluttede debatten.

Folketinget har så haft en situation, hvor kommunikationsministeren dels fremsætter et aktstykke til Folketingets Finansudvalg, dels fremsætter et lovforslag, nr. L 11, i Folketinget.

Lad mig give en beskrivelse af to tidligere sager, som Folketinget har beskæftiget sig med: spørgsmålet om privatiseringen af Statsanstalten for Livsforsikring og ændringen af strukturen af Københavns Lufthavnsvæsen. I begge disse sager var der tale om, at spørgsmålet om stiftelsen af de nye aktieselskaber, der var brug for for at ændre strukturen, og andre relevante spørgsmål var noget, der blev afgjort, var noget, der blev diskuteret, og noget, der blev debatteret i folketingssalen. Her vælger man altså fra kommunikationsministeren en fremgangsmåde, hvor selve det at stifte aktieselskaber og de økonomiske forhold bliver henlagt til behandling bag lukkede døre i Folketingets Finansudvalg. Forskellen, som vi har beskrevet i bemærkningerne til forslaget, på en behandling i Folketingets Finansudvalg og behandlingen på traditionel vis af et lovforslag i et folketingsudvalg er, at der i et folketingsudvalg kan komme deputationer, og der kan fremsendes forskelligt materiale fra berørte parter og andre interesserede. Begge dele er man afskåret fra, i det øjeblik en sag behandles i Folketingets Finansudvalg.

Medlemmerne af Folketingets Finansudvalg kan ganske rigtigt stille spørgsmål til ministeren og få svar på dem, men den adgang, som offentligheden har tradition for at have her i Folketinget, når det gælder lovforslags behandling, er man afskåret fra.

Derfor ønskede vi det, vi har kaldt en parallelitet i tingene, nemlig at også de spørgsmål omkring teleDanmark, der var beskrevet i aktstykket, kom til behandling i folketingssalen og kom til behandling i Folketingets Trafikudvalg, således at man kunne modtage deputationer og henvendelser udefra.

Derfor er det min kommentar nu til kommunikationsministeren, at det ikke er sådan, at vi har haft mistillid hverken til det ene eller det andet udvalg her i huset, men det har været et ønske om, at også de spørgsmål, der lå i aktstykket, kunne blive udsat for den traditionelle og – synes jeg – meget parlamentariske og gode skik, vi har, at folk uden for huset også kan få adgang til at komme med deres holdninger og meninger.